I'll give you a stupid example.

Imagine if you were capable of an intelligent one.

ஒரு GILLETTE உதாரணம்

தூரம், மாறுவேடம், கணக்குத் தணிக்கை செய்யும் பெண் பற்றி.

உதாரணமாக,

தகவல்தொடர்பு எப்போதுமே ஒரு குறிப்பிட்ட சூத்திரத்தை நம்பியிருக்கிறது.

உதாரணமாக.

இரண்டு அப்பாவிச் சொற்கள்.

பாதிப்பற்றதாகவும் மரியாதையானதாகவும் தோன்றும், ஆனால் ஓர் அசாதாரண அனுகூலம் கொண்ட இரண்டு சொற்கள்: அனுமதி கேட்காமலேயே இன்னொருவரின் எல்லைக்குள் நுழைய அவை ஒருவரை அனுமதிக்கின்றன.

ஒருவர் உதாரணமாக என்று சொல்லும்போது, நோக்கம் அரிதாகவே அந்த உதாரணம்.

நோக்கம் தூரம்.

ஏனென்றால் ஒரு பிரச்சினைக்கு முன்னால் தாங்கள் அம்பலப்படுவதைப் பார்க்க மனிதர்கள் விரும்புவதில்லை. ஒரு பலவீனத்தோடோ, ஒரு தவறோடோ, ஒரு முரண்பாட்டோடோ தங்கள் சொந்தப் பெயர் இணைக்கப்படுவதைக் கேட்க அவர்கள் விரும்புவதில்லை.

ஆனால் அதே விஷயங்கள் வேறொருவருக்குச் சொந்தமானவையாக இருக்கும்போது, அவற்றைக் கவனிக்க அவர்கள் முழு மனதுடன் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, தகவல்தொடர்பு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க குறுக்குவழியைக் கண்டுபிடித்தது.

இப்படிச் சொல்லாதீர்கள்:

“நீங்கள் இதைச் செய்கிறீர்கள்.”

இப்படிச் சொல்லுங்கள்:

“உதாரணமாக, ஒரு மனிதனைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்; அவன்...”

உடனே தற்காப்புகள் விழுகின்றன.

கேட்பவர் கதையைப் பின்தொடர்கிறார்.

பாத்திரத்தை ஆராய்கிறார்.

சூழ்நிலையை மதிப்பிடுகிறார்.

ஒருவேளை சிரிக்கவும் செய்கிறார்.

பின்னர்தான் உணர்தல் வந்து சேர்கிறது.

அந்தப் பாத்திரம் ஒருபோதும் வேறொருவர் அல்ல.

அந்தப் பாத்திரம் கேட்பவரே.

உதாரணம் என்பது யதார்த்தம் அணிந்திருந்த ஒரு மாறுவேடம் மட்டுமே.

மிகச் சிறந்த தொடர்பாளர்கள் இதை எப்போதுமே அறிந்திருக்கிறார்கள்.

கருத்துகள் அரிதாகவே முன்கதவு வழியாக நுழைகின்றன.

அவை பக்கவாட்டு வாசல்களையே விரும்புகின்றன.

உதாரணமாக,

மனித உறவுகள் எப்போதுமே உதாரணங்களைச் சார்ந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையே.

ஆண்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக அவற்றைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

உதாரணமாக, நாம் கடலோரத்தில் வாழ்ந்தோம் என்று கற்பனை செய்.

உதாரணமாக, நாம் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சந்தித்தோம் என்று கற்பனை செய்.

உதாரணமாக, நாம் New York-க்குக் குடிபெயர்ந்தோம் என்று கற்பனை செய்.

உதாரணமாக, நாம் ஒருவருக்கொருவர் சொந்தமானவர்கள் என்று கற்பனை செய்.

இந்த வாக்கியங்களில் எதுவும் யதார்த்தத்தை விவரிக்கவில்லை.

அவை கட்டடக்கலையை விவரிக்கின்றன.

சொற்களால் கட்டப்பட்ட தற்காலிகக் கட்டமைப்புகள்.

சான்று வந்து சேர்வதற்கு முன்பே சாத்தியம் உள்ளே நுழைய அனுமதிக்கப்படும் அறைகள்.

ஆண்கள் அந்த அறைகளை நேசிக்கிறார்கள்.

ஏனென்றால் கட்டுமானத்தைவிடக் கற்பனைக்குக் குறைவாகவே செலவாகிறது.

கற்பனைக்குள், ஒவ்வொரு திட்டமும் வேலை செய்கிறது.

ஒவ்வொரு பயணமும் வெற்றி பெறுகிறது.

ஒவ்வொரு பெண்ணும் புரிந்துகொள்கிறாள்.

ஒவ்வொரு விளைவும் சாதகமாக இருக்கிறது.

பிறகு, விரைவிலோ தாமதமாகவோ, யதார்த்தம் வந்து சேர்கிறது.

யதார்த்தம் பெரும்பாலும் ஒரு பெண்ணின் வடிவில் வந்து சேர்கிறது.

ஒரு புத்திசாலிப் பெண் கேட்கிறாள்.

மிகவும் புத்திசாலியான ஒரு பெண் மதிப்பிடுகிறாள்.

ஓர் உயர்ந்த பெண் கணக்குத் தணிக்கை செய்கிறாள்.

அந்த வேறுபாடு கணிசமானது.

ஒரு சாதாரண உரையாடல் மதிப்பீட்டைத் தாங்கிப் பிழைக்கலாம்.

ஒரு திட்டம் விமர்சனத்தைத் தாங்கிப் பிழைக்கலாம்.

ஒரு மாயை ஒருபோதும் தணிக்கையைத் தாங்கிப் பிழைப்பதில்லை.

தான் ஓர் எதிர்காலத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தானா அல்லது ஒரு கற்பனையை வெறுமனே அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தானா என்பதை ஒரு புத்திசாலி ஆண் கண்டுகொள்ளும் துல்லியமான தருணம் பொதுவாக அதுதான்.

பதில் விரைவாக வருகிறது.

பெண்கள் கிட்டத்தட்ட எப்போதும் வினாடிக்கு ஏற்பக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள்.

ஒருபோதும் மணிநேரத்துக்கு அல்ல.

உதாரணமாக,

விளக்கங்களைக் கட்டியெழுப்புவதில் பல ஆண்டுகளைச் செலவிட்ட ஒரு மனிதனைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். உத்திகள்.

காட்சிச் சூழல்கள்.

மாதிரிகள்.

கட்டடக்கலை.

யதார்த்தத்தை நியாயமானதாகத் தோன்றச் செய்வதற்காக முழு அமைப்புகளே வடிவமைக்கப்படுகின்றன.

பிறகு ஒருநாள், அவன் கட்டியெழுப்பிய அமைப்பின் பரிமாணங்களையே மிஞ்சும் நுண்ணறிவு கொண்ட ஒரு பெண்ணை அவன் சந்திக்கிறான்.

நாடகத்தனமாக அல்ல.

ஆக்ரோஷமாக அல்ல.

இயல்பாக மட்டுமே.

அவள் கேட்கிறாள்.

கவனிக்கிறாள்.

காத்திருக்கிறாள்.

பிறகு ஒரே ஒரு கேள்வி கேட்கிறாள்.

ஓர் எளிய கேள்வி.

பத்து ஆண்டுகால அறிவுசார் கட்டுமானத்தைப் பத்து வினாடிகளில் சரிந்து விழச் செய்யும் வகையான கேள்வி.

அந்தக் கட்டத்தில் வழக்கத்திற்கு மாறான ஒன்று நிகழ்கிறது.

அந்த மனிதன் கட்டுவதை நிறுத்துகிறான்.

திட்டங்கள் திடீரென்று தங்கள் கவர்ச்சியை இழக்கின்றன.

வரைபடங்கள் தேவையற்றவையாகின்றன.

கணக்கீடுகள் அலங்காரமாகின்றன.

கட்டடக்கலை மறைந்துவிடுகிறது.

திட்டம் நேராகக் குப்பைக் கூடைக்குப் போகிறது.

அவன் தோற்கடிக்கப்பட்டதால் அல்ல.

அவன் அவமானப்படுத்தப்பட்டதால் அல்ல.

அவன் இறுதியாக ஒன்றைப் புரிந்துகொண்டதால்.

அந்த உதாரணம் ஒருபோதும் கற்பனையானதாக இருக்கவில்லை.

அந்த உதாரணம் அவனே.

அந்தப் பயிற்சி அவனே.

அந்த ஆய்வு வழக்கு அவனே.

அவன் முன் நின்ற பெண் அவனுடைய கற்பனைக்குள் நுழைந்திருக்கவில்லை.

அவன்தான் அவளுடைய கற்பனைக்குள் நுழைந்திருந்தான்.

Ferdinando